

ECLI:NL:RBLIM:2021:1614

Instantie	Rechtbank Limburg
Datum uitspraak	24-02-2021
Datum publicatie	03-03-2021
Zaaknummer	04 8709277 CV EXPL 20-4117
Rechtsgebieden	Verbintenissenrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - enkelvoudig
Inhoudsindicatie	Accountant/adviseur verzuimt huurtoeslag voor klant aan te vragen. Klant loopt daardoor circa € 12.000,00 mis. Schending zorgplicht. Klant hoeft openstaande factuur niet te betalen.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK LIMBURG

Burgerlijk recht

Zittingsplaats Roermond

Zaaknummer: 8709277 \ CV EXPL 20-4117

Vonnis van de kantonrechter van 24 februari 2021

in de zaak van:

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

ALFA ACCOUNTANTS EN ADVISEURS B.V.,

gevestigd te Heythuysen,

eisende partij,

gedaagde partij in verzet,

gemachtigde mr. T.A. Timmermans

tegen:

[gedaagde] ,
wonend [adres] ,
[woonplaats] ,
gedaagde partij,
eisende partij in verzet,
gemachtigde Omnius Juristen B.V.,

1 De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit het navolgende:

- de op 28 april 2020 uitgebrachte dagvaarding
- het verstekvonnis van 17 juni 2020
- de verzetdagvaarding van 4 augustus 2020
- de conclusie van antwoord in oppositie
- de conclusie van repliek in oppositie
- de beslissing waarbij een mondelinge behandeling is bepaald
- de mondelinge behandeling van 26 januari 2021.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2 De feiten

2.1. Alfa heeft in opdracht en voor rekening van [gedaagde] sinds 2006 accountantswerkzaamheden verricht.

2.2. Alfa heeft voor haar werkzaamheden aan [gedaagde] facturen gezonden. Een vijftal daarvan, in totaal een bedrag van € 3.182,30 bedragend, zijn ondanks aanmaningen en sommaties onbetaald gebleven.

2.3. Bij e-mailbericht van 20 september 2019 heeft [gedaagde] ingestemd met betaling van deze facturen in termijnen van € 250,00 per maand. [gedaagde] is deze regeling niet nagekomen.

2.4. Alfa heeft bij brief van 28 oktober 2019 de dienstverlening beëindigd

3 Het geschil

3.1. [gedaagde] vordert in deze procedure te worden ontheven van de op 17 juni 2020 bij verstekvonnis uitgesproken veroordeling en met veroordeling van Alfa in de kosten van deze verzetprocedure.

3.2. Alfa voert verweer.

3.3. Op de stellingen van partijen zal hierna – voor zover van belang – nader worden ingegaan.

4 De beoordeling

Ontvankelijkheid van het verzet

4.1. Alfa heeft als meest verstrekkende verweer aangevoerd dat het door [gedaagde] gedane verzet niet tijdig is gedaan. Het verstekvonnis is immers op 29 juni 2020 aan het adres van [gedaagde] betekend. De verzetdagvaarding is op 4 augustus 2020 uitgebracht en dat betekent dat op dat moment de verzettermijn van vier weken reeds was verstreken. [gedaagde] dient dan ook niet ontvankelijk te worden verklaard in zijn verzet.

4.2. [gedaagde] heeft de stellingen van Alfa op dit punt nadrukkelijk bestreden.

De betekening van het verstekvonnis heeft niet in persoon plaatsgevonden, maar door achterlating in een gesloten enveloppe. [gedaagde] heeft het betekeningsexploot echter nooit in zijn brievenbus aangetroffen. Pas op 15 juli 2020 heeft [gedaagde] via TeRecht Gerechtsdeurwaarders van de inhoud van het verstekvonnis vernomen. Het verzet is dan ook tijdig ingesteld.

4.3. De kantonrechter is van oordeel dat [gedaagde] kan worden ontvangen in het door hem gedane verzet. Als niet weersproken staat vast dat het verstekvonnis niet in persoon op 29 juni 2020 aan [gedaagde] is betekend. De verzettermijn is dus niet gaan lopen als gevolg van deze betekening (artikel 143 lid 2 Rv).

Vast staat dat er telefonisch contact is geweest tussen een griffiemedewerker van de rechtbank en [gedaagde] waarbij [gedaagde] is geïnformeerd over het feit dat er vonnis is gewezen. Niet is echter gebleken dat [gedaagde] in dat contact op de hoogte is gebracht van de inhoud van het vonnis. Dat is wel een vereiste om de verzettermijn te doen aanvangen (vgl. HR 23 september 2005, NJ 2005/487).

Daarmee komt niet vast te staan dat [gedaagde] eerder dan 15 juli 2020 kennis heeft gekregen van de inhoud van het verstekvonnis van 17 juni 2020. Het verzet moet dan ook worden geacht tijdig te zijn gedaan.

Schending van de zorgplicht van de accountant.

4.4. [gedaagde] beroept zich in deze kwestie op verrekening van de vordering van Alfa met de schade die [gedaagde] door toedoen van Alfa stelt te hebben geleden. Alfa heeft namelijk verzuimt voor hem huursubsidie aan te vragen hoewel hij daar al vanaf 2006 om heeft verzocht. Alfa ontkent dat [gedaagde] daarom zou hebben verzocht vóór 2012. Pas in 2012 heeft [gedaagde] aangegeven dat de huurovereenkomst kon worden gesplitst in een huur van bedrijfsruimte en een huur van woonruimte, waardoor de huursom voor de woonruimte onder de grens voor huursubsidie kwam. Toen heeft Alfa de huursubsidie aangevraagd voor het woongedeelte en die is ook met terugwerkende kracht tot 2010 verleend.

4.5. De kantonrechter overweegt als volgt.

4.6. Nu Alfa heeft ontkend dat [gedaagde] haar vóór 2012 heeft benaderd met het verzoek om huursubsidie aan te vragen ligt de bewijslast van deze stelling bij [gedaagde]. Tijdens de mondelinge behandeling heeft hij aangegeven dat dat altijd mondeling is gebeurd in gesprekken met zijn contactpersoon bij Alfa, [naam contactpersoon]. Deze persoon was tijdens de mondelinge behandeling ook aanwezig en heeft dat categorisch ontkend. Gelet op het feit dat er geen andere persoon bij deze gesprekken aanwezig is geweest is dat aanleiding geweest voor [gedaagde] om aan te geven dat hij aan een eventuele bewijsopdracht niet zal kunnen voldoen.

Voor deze procedure betekent dat dat de kantonrechter ervan uit zal gaan dat pas in 2012 het onderwerp van de huursubsidie ter sprake is gebracht.

4.7. Daarmee komt de vraag aan de orde of Alfa bij de uitvoering van de aan haar verstrekte opdracht niet zelf de kwestie van de huursubsidie aan de orde had moeten stellen en of, nu vast staat dat zij dat niet heeft gedaan, zij de op haar rustende zorgplicht heeft geschonden. De kantonrechter stelt vast dat partijen op dat punt diametraal tegenover elkaar staan.

4.8. Alfa was op grond van het bepaalde in artikel 7:401 Burgerlijk Wetboek gehouden als opdrachtnemer bij de uitvoering van de haar opgedragen werkzaamheden de zorg van een redelijk bekwame en redelijk handelende beroepsgenoot in acht te nemen. Voor dienstverleners in de financiële sector, waartoe accountants ook behoren, ligt die norm op grond van civiele- en tuchtrechtelijke jurisprudentie hoog.

Daar komt bij dat Alfa zich met haar bedrijfsnaam nadrukkelijk als accountant én adviseur (onderstreping kantonrechter) afficheert. Dat impliceert dat haar taken zich verder uitstrekken dan enkel het strikt administratief en boekhoudkundig bijstaan van haar klanten, tenzij nadrukkelijk anders is overeengekomen.

4.9. Alfa heeft bij de initiële dagvaarding weliswaar als productie 1 haar brief van 15 juli 2015 overgelegd, waarin zij de opdracht en daarmee haar taken nadrukkelijk afbakent. De kantonrechter stelt vast dat dit echter ruimschoots na de kwestie met het (mislopen van) de huurtoeslag is gebeurd zodat deze inperking, wat de gevolgen daarvan overigens zouden zijn voor de beantwoording van deze vraag, niet van toepassing is op de beoordeling van de zorgplicht in de periode waar het hier om gaat.

4.10. Vast staat dat Alfa van meet af aan ruimschoots inzicht had in de financiële situatie van [gedaagde]. [gedaagde] heeft ter zitting aangegeven dat hij slechts over één bankrekening beschikte die zowel privé als zakelijk werd gebruikt. Alfa verzorgde in ieder geval de aangifte van de Inkomstenbelasting voor [gedaagde]. Alfa had dus perfect zicht op de aard en omvang van de inkomsten en de aard en omvang van de uitgaven van [gedaagde]. Dit is door Alfa niet weersproken. Evenmin is door Alfa weersproken dat ook in die tijd (2006 – 2009) de financiële positie van [gedaagde] verre van rooskleurig was en dat [gedaagde] dus belang had bij het ontvangen van mogelijke toeslagen.

4.11. De zorgplicht van de accountant kent uiteraard grenzen. Van een accountant hoeft niet verwacht te worden dat hij uit zichzelf allerlei ingewikkelde en zeldzame regelingen ten behoeve van zijn cliënt aandraagt, die daar niet naar heeft gevraagd. Anderzijds ligt dat naar het oordeel van de kantonrechter anders als het om een min of meer basale voorziening gaat, zoals bijvoorbeeld huursubsidie, waarvan toch niet beweerd kan worden dat die niet of nauwelijks bekend is. Zeker niet bij professionals die zich bezighouden met financiële dienstverlening.

Daarbij komt dat Alfa heeft aangevoerd dat zij indertijd geen huursubsidie heeft aangevraagd omdat de huur die [gedaagde] betaalde boven de grens voor huursubsidie lag. Dat antwoord impliceert dat zij kennelijk wel de mogelijkheid van huursubsidie onder ogen heeft gezien.

4.12. [gedaagde] huurt een bedrijfsruimte annex woonruimte. Vast staat dat hij hiervoor één huursom betaalde en dat die boven de grens voor de huursubsidie lag. Vast staat echter ook dat het mogelijk is om dergelijke huurcontracten te splitsen in een deel voor de bedrijfsruimte en een deel voor de woonruimte. Als de verhuurder daar aan meewerkt kan vervolgens voor het woongedeelte huursubsidie worden aangevraagd, uiteraard mits die huursom onder de grens voor huursubsidie ligt. Die constructie is algemeen gangbaar en dus geen zeldzaam of ongebruikelijk fenomeen. Toen uiteindelijk in 2012 op deze wijze is gehandeld heeft Alfa alsnog huursubsidie aangevraagd voor [gedaagde] en is deze ook zonder bezwaar verkregen.

4.13. De kantonrechter is dan ook van oordeel dat een dergelijke voor de hand liggende mogelijkheid

door Alfa als professionele adviseur aangedragen had moeten worden. [gedaagde] mocht er immers op vertrouwen dat Alfa voor hem die zaken zou behartigen die hem in de meest gunstige financiële positie zouden brengen. Door dat niet te doen heeft Alfa zich niet gedragen zoals een redelijk handelend en redelijk bekwaam vakgenoot met dezelfde kennis en ervaring in dezelfde situatie zou hebben gedaan. Alfa heeft zich naar het oordeel van de kantonrechter onvoldoende gekwetend van haar taak als adviseur en zij heeft daarmee de op haar rustende zorgplicht geschonden.

- 4.14. [gedaagde] heeft door het nalaten van Alfa schade geleden door het missen van de huurtoeslag over de periode van 2006 tot en met 2009. Hoe hoog die schade is kan enkel bij benadering worden vastgesteld. Toen uiteindelijk de huurtoeslag werd verleend bedroeg die € 3.000,- per jaar. Het ligt daarom in de rede om aan te nemen dat in voorgaande jaren een vergelijkbaar bedrag ontvangen zou zijn. Alfa heeft dat in ieder geval niet betwist. In totaal belooft de schade van [gedaagde] dus een bedrag van circa € 12.000,00.
- 4.15. Alfa merkt terecht op dat het vorderingsrecht met betrekking tot deze schade is verjaard. [gedaagde] stelt echter geen vordering in maar beroept zich op verrekening met de vordering die Alfa instelt tegen [gedaagde] . Verrekening blijft ook na het verstrijken van de verjaringstermijn mogelijk. Evident is dat het schadebedrag van circa € 12.000,00 de vordering van Alfa ruimschoots te boven gaat.
- 4.16. Alfa heeft nog aangevoerd dat [gedaagde] indertijd een afbetalingsregeling heeft getroffen voor het openstaande bedrag, waaruit afgeleid kan worden dat hij de vordering heeft geaccepteerd. Die opvatting deelt de kantonrechter niet. In die tijd werd [gedaagde] niet bijgestaan door een jurist. [gedaagde] stelt dat hij daarom niet op de hoogte was van zijn juridische positie. [gedaagde] kan niet geacht worden rechten prijs te hebben gegeven die hij toen niet kende. Daarom komt alsnog aan [gedaagde] het beroep op verrekening toe.
- 4.17. Gelet op wat hiervoor is overwogen hoeven de overige verweren van [gedaagde] geen bespreking meer.
- 4.18. Uit het vorenstaande volgt dat het door [gedaagde] gedane verzet gegrond moet worden verklaard. De kantonrechter zal het verstekvonnis van 17 juni 2020 ([zaaknummer]) vernietigen, met inbegrip van de daarin opgenomen kostenveroordeling.
- 4.19. Alfa zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van deze verzetprocedure. Daarbij overweegt de kantonrechter het navolgende. [gedaagde] heeft zich vanwege een omissie aan de zijde van de rechtbank genoodzaakt gezien de onderhavige procedure te entameren. De rechtbank zal dan ook de kosten die gepaard zijn gegaan met het uitbrengen van de verzetdagvaarding ad € 106,47 ten laste van de Staat brengen. De kantonrechter zal de griffier opdragen deze kosten aan de deurwaarder te vergoeden. Dat betekent dat deze kosten niet ten laste van Alfa zullen worden gebracht. De kosten van deze verzetprocedure zullen dan ook worden begroot op een bedrag van € 420,00 ter zake salaris gemachtigde (2 x tarief 210,00).

5 Beslissing

De kantonrechter:

- 5.1. verklaart het verzet gegrond,

- 5.2. vernietigt het op 17 juni 2020 onder [zaaknummer] gewezen verstekvonnis, met inbegrip van de daarin opgenomen kostenveroordeling,
- 5.3. veroordeelt Alfa in de kosten van deze verzetprocedure aan de kant van [gedaagde] gevallen en tot aan deze uitspraak begroot op een bedrag van € 420,00,
- 5.4. brengt de exploitkosten ten laste van de Staat en draagt de griffier op een bedrag van € 106,47 aan de deurwaarder te restitueren,
- 5.5. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad,
- 5.6. wijst voor zoveel nodig het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. R.A.J. van Leeuwen en in het openbaar uitgesproken.

type: ph

coll: